

Keiser sedda mehhist tööd ülle rigi keige sõa-
wäele teada anda.

3. Kohhe sõa hakkatuses wöttis waenlane
Aksia maal kaks kassakat wangi, kedda Kar-
siliinas orjaks ärramüdi. Monned Turgi
peälikkud, kes neid ollid ostnud, nelli rubla
hõbbe rahha mees, wisid neid tük maad seält
ära ühhe mägise male, kust waewast wälja-
peäseda. Seäl kibbeda orjusse põlwes olli se
dõd ja päwad nende mõtte, kuidas ennast waen-
lase käest peästa ja omma wäe jure taggasi
sada. Peagi kõllas senna Ma nurka heäl,
et wennewäggi olli Karsiliinna ärrawoitud ;
ning täitsid need sannumed Turgide süddamed
hirmo ja abhastussega, agga meie kaks kas-
sakat rõmoga ja hea lotussega. Küt nüüd
Turgid Karsiliinna Kubbernerit wandusid ja
saiatasid, üteldes tedda liina rahha pärrast
meie kätte ärraannud ollewad, et selle jutto-
ga omma wangid arraks tehha, ehk omma
ennese kartust warjata. Ruttasid ka ued Tur-
gi rüggimendid liggi ja õhutasid keikide sees
sedda lotust, et nüüd Ahaltfiki lin pididi jama

woitmatta, agga wennewäggi selle tuggetwa
liina müride ees omma otsa leidma. Segi
olli tühhi lotus, sest se kindel lin, kus wägga
wapräd mehhed sees ollid tedda hoidmas, pid-
di ennast peagi meie wäe kätte andma. Agga
keik waenlase wiha ja õhwardaminne ei
saand meie kahhe kassaka julgust allandata,
egga nemmad holineud sest häddast, mis põg-
genejale karta tulleb, waid tahsid enneminne
surra, kui waenlaste pärrisorjaks jada. Küt
juhtus üksford õige pimine õ ollema, siis nad
kautasid ennast sallaja seält maiast ärra, kus
neid kinnipeti, läksid omma perremeeeste tal-
li, wõtsid keigeparremad hobbofed, istusid
selga, ja kütsid peäle. Ma olli neil koggo-
ri teadmatta ja usna woõras, ja waenlased
nende kandus neid taggaaiamas. Agga meh-
hed lootsid Jummalä peäle ja andsid ennast
temma holeks, ja ruttasid metsadest ja räg-
gastikkudest läbbi ikka eddasi, kas teed olli
ees, ehk ollematta. Ja se olli neile õnneks ja
peästis neid ; sest et nende jalsjed taggaaiajatte
eest ärrakaddusid. Enne koito puggesid molle-